

Det er så absolut de færreste publikationer, uanset medium, hvis idé og indhold konciperes og forfattes i ét århundrede for først at blive udgivet i det næste. Den foreliggende syvogtyvende udgave af *Dansk Årbog for Musikforskning* repræsenterer en sådan publikation, og den vil derfor – måske – blive fremdraget, hvis nogen om føje år skulle forsøge at danne sig et indtryk af dansk musikforskning ved århundredeskiftet. Årbogens fastlagte omfang sætter dog sine naturlige grænser for, hvor mange og hvor store artikler, der kan bringes, men forhindrer ikke en løbende dokumentation af såvel alsidigheden som kvaliteten af dansk musikforskning. Det samme gør sig gældende med årbogens rapport- og anmeldelsessektion, som igennem en årrække har forsøgt at favne bredt og så vidt muligt være dækkende inden for feltet. Redaktionsteamet bag nærværende årbog har efter bedste evne søgt at videreføre denne målsætning.

Hvis vi herefter løfter blikket mod en videre horisont, kan man pege på en anden relevant og interessant mulighed for at få et indtryk af dansk musikforskning – og her i relation til såvel de nærmeste som mere fjerntliggende forskningsmiljøer –, idet den 13. Nordiske Musikforskerkongres løber af stabelen 15.-19. august 2000 på Musikvidenskabeligt Institut i Århus. Nærmere oplysninger herom er at finde i årbogens informationsafsnit, men i nærværende sammenhæng er det dog værd at fremhæve, at alt tegner til, at det bliver den hidtil største og samtidig den hidtil mest 'internationale' nordiske kongres til dato.

I lighed med de seneste år kan årbogen byde på fire artikler, hvoraf de tre beskæftiger sig med musik fra dét, der netop er blevet det 'nye' forrige århundrede, altså 1900-tallet. Med nedslag i den i samtidens tidsskrifter bølgende debat om det helt nye radiomedie redegør Niels Krabbe for tekstlige og musikalske aspekter af Kurt Weills og Bertolt Brechts radiokantate *Berliner Requiem* fra 1928 – et værk, hvor det overleverede, traditionelle værkbegreb i særlig grad problematiseres og udfordres. En af dansk musikhistories mest produktive komponister, Niels Viggo Bentzon, præsenteres i en artikel af Bertel Krarup, som med en række analytiske nedslag redegør for udviklingen af komponistens originale og meget personlige klaverstil i løbet af 1940'erne og 1950'erne. Såvel det metode-reflekterende som det musiketnologiske aspekt fra de to seneste årbøger følges op med Annemette Kirkegaards artikel om de mangeartede problemer, der er forbundet med notation og transskription og dermed med analyse af mundtligt overleveret musik, i det konkrete tilfælde musik fra Tanzania og Zimbabwe. Et i forhold til disse tre artikler ganske anderledes fokus, såvel tidsligt som indholdsmæssigt, finder man i årbogens første artikel, hvor Peter Hauge præsenterer den engelske polyhistor Robert Fludds musiktraktat *De templo musicae* fra 1618. På trods af megen kritik fra såvel samtidige som senere musikteoretikere og -historikere viser dette værk sig ved nærmere studium at indeholde en i forhold til den generelle musikteoretiske udvikling i England i begyndelsen af 1600-tallet på flere punkter unik og progressiv kompositions lære.

Årbogens rapportsektion bærer præg af den stadigt øgede mængde af projekter inden for dansk musikforskning. En grund til denne stigning synes at være, at

satsningen på ph.d.-studiet som en forskeruddannelse – hvilket i år afspejler sig i ikke mindre end fire rapporter fra ph.d.-projekter – faktisk bærer frugt, således at der kommer stadigt flere aktive musikforskere på banen. Også konservatoriernes øgede satsning på musikforskning bidrager positivt til det samlede billede, og rapporterne fra konservatorierne, som påbegyndtes sidste år, fortsætter i år med bidrag fra Det Fynske Musikkonservatorium og Det jyske Musikkonservatorium. Tilsvarende synes den musikpædagogiske forskning – bl.a. med etableringen af både et nordisk og et dansk netværk for musikpædagogisk forskning – at have konsolideret sig, og sammen med de store igangværende udgivelsesprojekter, som tidligere er både præsenteret og anmeldt i årbogen, og de mange aktiviteter, der følger deraf i form af indspilninger og lignende, tegner der sig alt i alt et positivt billede af dansk musikforskning i fremgang.

At der ikke er så mange anmeldelser i denne årgang, skyldes snarere tilfældige udsving i udgivelsesstrømmen end manglende resultater af al denne forskning. Allerede ved årsskiftet fik redaktionen de første af de bøger i hånden, som vil blive anmeldt i næste årgang, og der er flere på vej.

Redaktionen har igen i år fornyet sin sammensætning, idet forskningsbibliotekar Thomas Michelsen efter fem års deltagelse i redaktionsarbejdet, heraf de seneste tre som redaktør, har valgt at trække sig tilbage. Thomas Michelsen har ydet et stort stykke arbejde i denne periode, altid af meget høj kvalitet og udført med stor omhu. Det er således i høj grad Thomas Michelsens fortjeneste, at årbogen har fået et så smukt og gennearbejdet layout, som har kendetegnet de seneste årgange, og vi vil her benytte lejligheden til varmt at takke Thomas for hans indsats. I hans sted er redaktionen blevet suppleret med adjunkt Morten Michelsen og årbogens tidligere redaktionssekretær, ph.d. Michael Fjeldsøe, samtidig med at stud.mag. Emil Svendsen er tiltrådt som redaktionssekretær.

Statens Humanistiske Forskningsråd, årbogens økonomiske sikkerhedsnet, har med en treårig bevilling sikret udgivelsen af ikke blot nærværende bind af årbogen, men også de kommende to, hvilket vi naturligvis takker varmt for. Edition Wilhelm Hansen takkes for tilladelsen til at publicere nodeeksemplerne med Niels Viggo Bentzons klavermusik i Bertel Krarups artikel, og forskningsbibliotekar Peter Hauge takkes for oversættelsen af resuméet til samme artikel. Afslutningsvis en tak til redaktionskomitéen og i særdeleshed en tak til alle forfatterne, som med deres bidrag – store som små – leverer det egentlige brændstof til årbogen og dermed forhåbentlig også stof til refleksion og diskussion her i den spæde begyndelse af det 21. århundrede.

Århus og København i februar 2000

Michael Fjeldsøe, Thomas Holme Hansen og Morten Michelsen